

[**Christmas Møller.**]

altsaa tilfredse — hvad der ogsaa fremgaar af, at vi er et Led af Flertallet — med de foreslaaede Ændringer, selv om vi maaske nok kunde have ønsket endnu en enkelt Ændring, nemlig med Hensyn til sagkyndig Hjælp, hvad jeg jo var inde paa ved første Behandling, men herom har der ikke kunnet opnaas Enighed. Vi udtaler ogsaa vor Tilfredshed med, at det er slaaet fast, at om en Række Spørgsmaal, om hvilke der har staaet Strid, vil Strid ikke nu blive rejst. Jeg gaar videre og fremhæver, at det fra vort Synspunkt er overordentlig tilfredsstillende, at det med stor Styrke understreges, at det Arbejde, der skal gøres til Forberedelse af en ny Forfatning, skal gøres paa det parlamentariske og demokratiske Grundlag, som jeg for mit Vedkommende mener er det eneste, paa hvilket der kan og skal arbejdes politisk her i Landet.

Vi for vort Vedkommende vil gaa til det Arbejde, der skal udføres i den kommende Kommission, ud fra den Opfattelse, at det vil være overmaade vigtigt, om vi ogsaa i vort folkestyrede Land kan naa dertil, at Spørgsmaalet om Grundlovens forfatningsmæssige Bestemmelser ikke er et Stridsspørgsmaal, ikke er et Kampspørgsmaal mellem Partierne, saaledes at det alene bliver den almindelige Politik, den almindelige Økonomi, den sociale og kulturelle Lovgivning og anden Lovgivning, hvorom Kampen skal føres.

Sluttelig vil jeg gerne sige til den høje Regering og til Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at man maa jo nu være klar over, at ved denne Forfatningskommissionens Nedsættelse tager man ud af den politiske Drøftelse, i hvert Fald for et Par Aars Tid, Spørgsmaalet om, hvorledes Landets Grundlov skal være, og det burde blive saaledes, at dette Spørgsmaal fjernes for en meget lang Fremtid; thi som Forholdene er her i Landet, er Spørgsmaalet om Forfatningen og dens enkelte Bestemmelser jo ikke det brændende Spørgsmaal i Tiden. Forfatningsspørgsmaalet faar Regeringen altsaa Ro om, og jeg maa meget, meget ønske, at Regeringen vil benytte Tiden til at søge løst den Række store og paa-trængende Spørgsmaal, som melder sig til Løsning, navnlig paa det økonomiske Omraade, og som det er langt, langt vigtigere at faa løst omgaaende end Spørgsmaalet om Ændringer i Forfatningen.

A. M. Hansen: Jeg kan erklære mig enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen i, at der er ingen Grund til at komme ind paa

de Drøftelser, som vi havde ved Lovforslagets første Behandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at, som det fremgaar af Betænkningen, kan vi fra mit Partis Side tiltræde de 3 i Betænkningen stillede Ændringsforslag, som jo ikke ændrer reelt ved det fremsatte Lovforslag. De af Det kommunistiske Parti uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag maa jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod.

Valdemar Thomsen: Efter at den højtærede Statsminister ved det foreliggende Forslags første Behandling har givet Udtryk for, hvad Meningens var med den Vending, Statsministeren brugte i sin Fremsettelsestale vedrørende Indbydelsen til alle politiske Anskuelser, vil man forstaa, at min Gruppe ikke har stor Interesse i Forslaget. Statsministeren udtalte ved Fremsettelsen her i Salen, at Regeringen for at afværge den bestandige Strid om det forfatningsmæssige Grundlag for det parlamentariske Arbejde som for anden Virksomhed nu vilde indbyde alle politiske Anskuelser til en Forhandling om Sagen, men Meningens er altsaa, at de 4 Partier, der i mange Henseender repræsenterer Fortiden, skal være ene om, i alt Fald i første Omgang, at forme den Grundlov, som man mener skal holde langt ud i Fremtiden. De ca. 150 000 Vælgere, der ved Folketingsvalget havde en anden Mening end de 4 gamle Partier, maa i alt Fald ikke, det har man sørget for nu gennem den Form, Forslaget har faaet, faa nogen som helst Medindflydelse paa dette meget vigtige Spørgsmaal.

De nu foreslaaede Ændringer om at udvide Tallet paa Medlemmer valgt af Rigsdagen med 4 samt at udelade den specielle Angivelse af, hvilke Forfatningsbestemmelser der skal ændres, gør for saa vidt hverken fra eller til. Hensigten er aabenbart at faa udskudt Afgørelsen af Forfatningsproblemet til en fjern Fremtid, og det skal saamænd nok lykkes, hvad enten Udvalget bestaar af 19, eller det bestaar af 23 Medlemmer.

Vedrørende mit Syn paa Problemet i øvrigt kan jeg henvise til mine Udtalelser ved første Behandling her i Salen. Min Gruppe vil overlade baade Æren og Ansvar for det endelige Resultat til Udvalgsflertallet og dets Partier.

Gregersen: Udvalgets Betænkning kræfter, hvad jeg fremdrog allerede ved første Behandling, at Socialdemokratiet ved Nedsættelse af Kommissionen opfylder et Krav,